

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

TKI0753

សម្ភាសន៍ជាមួយ ប៉ារ៉ា ញ៉ែន ភេទស្រី អាយុ៦០ឆ្នាំ

មុខងារ: នារីពេទ្យ

រស់នៅភូមិហាន់ទា ឃុំកំពែង ស្រុកតិរវង់ ខេត្តតាកែវ

ថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

Video:00:52:10

២៦ទំព័រ

វណ្ណៈ ថ្ងៃនឹងថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ខែ៧ ឆ្នាំ២០១០ បទសម្ភាសន៍ខាងPA ។ មុនដំបូងខ្ញុំសុំណែនាំខ្លួនថា ខ្ញុំមកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំនេះឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ។ ហើយខ្ញុំមកជួបអ៊ីដើម្បីចង់ដឹងរឿងរ៉ាវដែលកើតឡើងនៅក្នុងជំនាន់ខ្មែរក្រហម ឬមុនជំនាន់ខ្មែរក្រហមអី ដើម្បីឲ្យកូនក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹង បានឮថាជំនាន់នឹងជួបការលំបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះ ហើយស្រុកយើងមានលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចនៅក្នុងសម័យនឹង ដើម្បីកត់ត្រាទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ដើម្បីបង្រៀនចូលកម្មវិធីបង្រៀនក្មេងៗឲ្យយល់ពីកាលសម័យនឹង ។ មានតែយើងចាស់ៗទេ បានដឹងរឿងរ៉ាវ ដល់ពេលយើងអត់បាននិយាយប្រាប់ក្មេងៗ ពេលស្លាប់បាត់បង់ទៅគ្មានអ្នកណានិយាយប្រាប់ដឹងរឿងនឹងដឹងទៀតទេ ។ អីចឹងក្មេងៗវាអត់យល់ វាអត់ដឹង វាអត់ជឿ សូម្បីឥឡូវនឹងថាអត់ជឿ ថាមាននរណាទៅស៊ុតលំបែក គល់ក្តាតទៀតទេ ។ វាខុសពីសម័យឥឡូវក៏សម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម វាខុសគ្នាអីចឹង មានតែជំនាន់ខ្មែរក្រហមទេ ដែលប្រជាជននឹងជួបការលំបាកវេទនា ។ ខ្ញុំមុននឹងសម្ភាសន៍អី ខ្ញុំសុំការអនុញ្ញាតិ តើអីអាចឲ្យខ្ញុំសម្ភាសន៍ បានដែរអត់?

ញ៉ែន : ចុះមានទាស់អី ។

វណ្ណៈ ហើយបទសម្ភាសន៍របស់អ៊ីនឹង អាចឲ្យខ្ញុំយកទៅសរសេរជាសៀវភៅកត់ត្រាទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្របានទេ?

ញ៉ែន : បាន ។

វណ្ណៈ អីមិនជំទាស់ទេ?

ញ៉ែន : បាទ ។

វណ្ណៈ មុននឹងចាប់ផ្តើមសម្ភាសន៍អីនៅក្នុងសម័យនឹង ខ្ញុំចង់ស្គាល់អីសិន អីឈ្មោះអីដែរ?

ញ៉ែន : ឈ្មោះ ប៉ារ៉ា ញ៉ែន ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះ ប៉ុន្តែ ញ៉ាន?
 ញ៉ាន : ប៉ាស!
 វណ្ណៈ អី អាយុប៉ុន្មាន?
 ញ៉ាន : ខ្ញុំ ៦០ ហើយ ។
 វណ្ណៈ សព្វថ្ងៃ អីរស់ នៅ ភូមិ អីដែរ?
 ញ៉ាន : ភូមិ ហាន់ ទា ។
 វណ្ណៈ ភូមិ ហាន់ ទា ឃុំ?
 ញ៉ាន : កំពែង ។
 វណ្ណៈ ស្រុក ក៏ វ៉ាន់?
 ញ៉ាន : ប៉ាស!
 វណ្ណៈ ខេត្ត តា កែវ?
 ញ៉ាន : ប៉ាស!
 វណ្ណៈ ជំនាន់ អី កំណើត កើត ជា នៅ ណា ដែរ?
 ញ៉ាន : នៅ ស្រុក ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ ហើយ គ្រួសារ អី ឈ្មោះ អី ដែរ?
 ញ៉ាន : គ្រួសារ ស្លាប់ យូរ ។
 វណ្ណៈ ឈ្មោះ អី កាត់ ឈ្មោះ អី?
 ញ៉ាន : សំ ណែត ។
 វណ្ណៈ ស្លាប់ ជំនាន់ ណា?
 ញ៉ាន : មក គានីន មិន ស្រួល ៨២ ហើយ ដឹង ។
 វណ្ណៈ អូ! បែក ៧៧ ហើយ?
 ញ៉ាន : ប៉ាស!
 វណ្ណៈ កាត់ ស្លាប់ ដោយ សារ ជម្ងឺ?
 ញ៉ាន : ប៉ាស!
 វណ្ណៈ ស្លាប់ ដោយ សារ អី ជម្ងឺ?
 ញ៉ាន : ជម្ងឺ ។
 វណ្ណៈ គ្រួសារ អី រៀប តាំង ពី ជំនាន់ ណា មក?

ញ៉ិន : ប៉ុលពតនឹង ។

វណ្ណៈ : ជំនាន់ប៉ុលពតរៀបច្ប?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ហើយសល់កូនចៅប៉ុន្មាននាក់សព្វថ្ងៃនេះ?

ញ៉ិន : មានតែ២ ។

វណ្ណៈ : នៅជុំគ្នា?

ញ៉ិន : ជុំ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងពាស្លាប់មួយ?

ញ៉ិន : អូ! កូនច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្មាន?

ញ៉ិន : ៧នោះ ។

វណ្ណៈ : អូ! ៧នាក់?

ញ៉ិន : ប៉ាស! តែស្លាប់អស់ហើយនៅតែ២ ។

វណ្ណៈ : ស្លាប់អស់ប៉ុន្មាន?

ញ៉ិន : ស្លាប់អស់៥ ។

វណ្ណៈ : ស្លាប់៥ ដោយសារជម្ងឺ ឬដោយសារអី?

ញ៉ិន : ដោយ មួយទៅធ្វើកងទ័ព ។

វណ្ណៈ : ទៀត២?

ញ៉ិន : ២ស្លាប់ដោយជម្ងឺ ។

វណ្ណៈ : ស្លាប់ដោយជម្ងឺឆ្នាំណា កងទ័ពឆ្នាំណា កងទ័ពចូលទៅ?

ញ៉ិន : វាបាត់កាលប៉ែលិននឹង ។

វណ្ណៈ : ប៉ែលិនសម័យឥឡូវ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ក្រោយ៧៧ ចុះជម្ងឺទី២ស្លាប់?

ញ៉ិន : ឃើញឆ្នាំ៧០ ហើយចុះមកបាន២ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ : ក្រោយ៧៧ទាំងអស់?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ទី៣នឹងក៏ស្លាប់ដោយក្រោយ៧៧ដែរ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ទី៤នឹងក៏ក្រោយ៧៧ដែរ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ អីចឹង៥នាក់ ស្លាប់ច្រើន ស្លាប់ដោយសារជម្ងឺទាំងអស់?

ញ៉ិន : ស្លាប់ទាំងអស់ ។ មានពេទ្យណាមុនដំបូង ។

វណ្ណៈ ឈឺស្លាប់នៅភូមិនេះមែន?

ញ៉ិន : ភូមិនឹងមែន ។

វណ្ណៈ ចុះស្លាប់ដោយសារជម្ងឺ ដោយគ្មានថ្នាំ ក្រោយ៧៧?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ក្រោយ៧៧អត់មានថ្នាំគ្រប់គ្រាន់ទៀត ថាជំនាន់ប៉ុលពតខ្លះ ។ ចុះមីនខ្ញុំចង់សួរមីនបន្តទៀត ហេតុអ្វីបានមីនមានចិត្តចូលទៅបម្រើពេទ្យ មីនយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចបានទៅ?

ញ៉ិន : អានឹងយើងនិយាយកាលខ្ញុំមានប្តីមុន កាលពីមុនមកមានប្តីទាហាន ។

វណ្ណៈ ទាហានអីគេ ទាហានលន់ នល់ ទាហានអី?

ញ៉ិន : អត់ទេ ទាហានកាលយើងពីដើម ។

វណ្ណៈ ទាហានខាងខ្មែរក្រហម ឬក៏ទាហានខាងសម្តេចសីហនុ?

ញ៉ិន : សម្តេចសីហនុ ចុះចេញៗមកឆ្នាំ៧០ ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំចង់សួរបកទៅវិញ កាលពីក្មេងមីនរស់នៅភូមិនឹងហើយបានរៀនបានរៀនបានសូត្រអីទេ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំអត់ទេ ។

វណ្ណៈ អត់បានរៀន អត់ចេះអក្សរសោះ?

ញ៉ិន : អត់ៗ ចេះ ។

វណ្ណៈ មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ អត់ចេះដែរ?

ញ៉ិន : អត់ រៀនអក្សរកម្មមិនចេះ ។

វណ្ណៈ មីនរៀបការប្តីដំបូងនឹង រៀបនៅឆ្នាំណា?

ញ៉ិន : ឆ្នាំ៦៧ ។

វណ្ណៈ ៦៧?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ហើយកាលនឹងកាត់ធ្វើជាទាហាននៅណា?

ញ៉ិន : ទាហាននៅ១០៨ ។

វណ្ណៈ ១០៨នៅខេត្តតាកែវដែរ ឬនៅភ្នំពេញ?

ញ៉ិន : ហេ!មិនទេ អានឹងកោះអណ្តែត អី!១០៨ហើយ ។

វណ្ណៈ អ៊ីដឹងទាហានៗខាងអី?

ញ៉ិន : កាលនឹងទាហាន សម្តេចយើងនឹង ។

វណ្ណៈ សម្តេចសីហនុ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ចុះក្រោយមកទៀត?

ញ៉ិន : ក្រោយមកទៀត បានប្តីខ្ញុំធ្វើចូល គេថាម៉ាកក៏ចូលព្រៃនោះ ។

វណ្ណៈ ចូលម៉ាកក៏វិញ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ប្តីអីមុនឈ្មោះអី?

ញ៉ិន : ស៊ីម ស៊ីម៉ន ។

វណ្ណៈ ស៊ីម ស៊ីម៉ន?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ អ៊ីចឹងមានន័យថាចូលតាម ដូចថាកាត់ចូលៗតាមអីគេ កាត់ចូលតាមការឃោសនា ឬក៏ចូលតាមអីគេ?

ញ៉ិន : បាទ! ចូលតាមឃោសនា កាលនឹងសម្តេចៗយើងមិនឲ្យចូលម៉ាកក៏ រួចមកដល់ឆ្នាំ៧២នឹងគេ បាញ់រំលោភទៅ ។

វណ្ណៈ តាមការឃោសនារបស់សម្តេច?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ហើយដល់ពេលយោធា រហូតដល់ឆ្នាំ?

ញ៉ិន : ៧២ ។

វណ្ណៈ ១៩៧២ បាញ់ជាមួយទាហានលន់ នល់?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ទាហានលន់ នល់ ស្ទាបនៅកន្លែងណា ម៉ូណា?

ញ៉ិន : ស្លាប់នៅនឹងគេហៅព្រៃក្នុង ។

វណ្ណៈ : ព្រៃក្នុងនឹងស្រុកណា?

ញ៉ិន : ព្រៃក្នុងនេះយើងនេះ ។

វណ្ណៈ : ស្រុកគិរីវង្សដែរ?

ញ៉ិន : មិនទេ អានឹងខេត្តកំពត ។ ហៅព្រៃក្នុងជិតតាតៃវាយើងនេះ ។

វណ្ណៈ : ព្រៃក្នុង ខេត្តកំពត?

ញ៉ិន : បាទ! ដំណាក់ក្រសាំង ម៉ូដំណាក់ក្រសាំង ព្រៃក្នុងនឹង ។

វណ្ណៈ : តាតៃវាយើងទេ?

ញ៉ិន : ហេ! អានឹងដឹងខេត្តតាតៃវាយើង ខេត្តកំពតមិនដឹង អណ្ណែសាំង ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែមិនដឹងស្រុកអី ត្រាំកក់ហើយខាងអី?

ញ៉ិន : ហ្នឹងមិនស្រួលត្រាំកក់ដែរដឹង ។

វណ្ណៈ : ហេតុអីបានអីដឹងថាប្តីស្លាប់?

ញ៉ិន : គេហៅទៅ ។

វណ្ណៈ : គេហៅទៅ?

ញ៉ិន : ទៅយកខ្មោចយកមកកប់ ។

វណ្ណៈ : ហើយអីបានឃើញប្តីអីជាក់ស្តែងហើយ?

ញ៉ិន : ឃើញ បាញ់ចំចុងចិញ្ចឹម កាលនឹងតាតៃវាយើង មេធាហាន មេទ័ព ។

វណ្ណៈ : ប្រធានវ័រដែរ?

ញ៉ិន : បាទ! ហើយទៅចូលនិមន្តលោកឲ្យចេញពីវត្តនោះ ។

វណ្ណៈ : ចូលនិមន្តលោកម៉េច?

ញ៉ិន : ចូលនិមន្តលោកឲ្យចេញពីវត្ត ហើយអាងគេបាញ់គ្នា ដល់រួចលោកនឹងបាញ់បណ្តោយ ។

វណ្ណៈ : ម៉េចបានដឹងថាលោកបាញ់ ព្រោះលោកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា?

ញ៉ិន : ចុះនៅអង្គុយនឹងហើយដល់ចូលអីចឹង
យើងគ្រាន់ថ្ងាយបង្គំទៅពីថ្ងាយបង្គំគេបាញ់នឹងបណ្តោយ

វណ្ណៈ : អីចឹងលោកសង្ឃបាញ់?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : អ៊ីសន្និដ្ឋានយ៉ាងម៉េចបានជាលោកសង្ឃបាញ់?

ញ៉ិន : បើកូនចៅគាត់ថា គេអ្នកទៅដល់ជាមួយកងការពារគាត់នឹង ។

វណ្ណៈ : អីចឹងលោកសង្ឃនឹងជាតិញដែរ?

ញ៉ិន : ទាហានៗ ចាស! ទាហានម៉ង់ ទាល់តែគេធ្វើលោកសង្ឃអីចឹង ហើយយើងស្តាប់សភាពការណ៍ មិនបាន ។

វណ្ណៈ : គេទាហានលន់ នល់ដែរ?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ : ចុះបើសិនជាអីអះអាងបែបនឹង ដោយសារថាកូនទាហានប្រាប់ កូនទាហានឃើញ កូនទាហាន ឈ្មោះអី?

ញ៉ិន : អត់ស្គាល់ឈ្មោះគេដឹងខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងអីក្រោយពីប្តីស្លាប់ដោយសារសង្គ្រាមអីចឹងទៅ កាលនឹងអីមានកូននៅ?

ញ៉ិន : មានកូនមួយ ។

វណ្ណៈ : មានកូនមួយហើយ?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ : មានកូនមួយហើយ ជាមួយប្តីអីនឹង?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ : ប្តីអីក្រែវបានបូជា បូអីនៅមាន មិនទាន់ហាមឃាត់ នៅមានលោក?

ញ៉ិន : អត់ទេ បានបូជា មានលោក ។

វណ្ណៈ : នៅមានលោកដែរ នៅឆ្នាំ៧/២ ។ ក្រោយប្តីអីស្លាប់ទៅ អីទៅណាទៀតទៅ?

ញ៉ិន : បានគេហៅយើងចូលតាមឯកភាពគេ ក្នុងអង្គភាពគេនឹងទៅ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងអីប្តីស្លាប់ភ្លាម ចូលបដិវត្តភ្លាម?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ : នៅឆ្នាំ១៩៧២នឹង?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ : ធ្វើពេទ្យភ្លាម ឬក៏ជាយាយោធាអីដែរ?

ញ៉ិន : មុនដំបូងគេឲ្យបោះថ្នាំពេទ្យ ។

វណ្ណៈ : ពេទ្យបណ្តោយ?

ញ៉ិន : ចាស!

វណ្ណៈ បោះថ្នាំពេទ្យម៉េច?

ញ៉ិន : ថ្នាំយើងលេបនឹង គ្រាប់ៗដូចអាចម៍ទន្សាយ ។

វណ្ណៈ យកអីទៅធ្វើ?

ញ៉ិន : កាលនឹង យកស្នែងយើងនឹង ដំឡូងមី អានឹងយើងធ្វើថ្នាំនឹង ។

វណ្ណៈ ថ្នាំអាចម៍ទន្សាយនឹង ដូចជាយកដៃស្នែង?

ញ៉ិន : ដំឡូងមីន ក្នុង ។

វណ្ណៈ ដំឡូងមីន ក្នុង ម៉េចទៀត?

ញ៉ិន : មានតែប៉ុននឹង ។

វណ្ណៈ កិនចូលគ្នា?

ញ៉ិន : អានឹងគេមិនកិនទេ គេយកទៅគ្រាំៗហើយបុកៗ គេយកទៅស្រុះ យកអាមេរ៉ូវ៉ាតនឹងយកទៅធ្វើ ដល់លាយចូលគ្នា ។

វណ្ណៈ យកទៅគ្រាំទឹក?

ញ៉ិន : ប៉ាស! យកគ្រាំទឹក ។

វណ្ណៈ គ្រាំទឹករួចបុក?

ញ៉ិន : រួចបុកឲ្យម៉ត់ ហើយយកដាក់គ្រាំទឹក យកមេរ៉ូវ៉ាតិចតិចល ដល់យកអាម៉ាត់ៗនឹង ។

វណ្ណៈ គ្រាំទឹកបុកឲ្យម៉ត់ៗហើយធ្វើម៉េចទៀត?

ញ៉ិន : ម៉ត់ហើយគេយកមកលាយចូលគ្នាទៅ មានទឹកឃ្មុំយើងអីខ្លះ បើគ្មានទឹកឃ្មុំគេយកស្ករដាក់ឡែមៗ ។

វណ្ណៈ លាយជាមួយទឹកឃ្មុំ ។

ញ៉ិន : អានឹងថ្នាំគ្រួន ។

វណ្ណៈ បើអត់ទឹកឃ្មុំយកស្ករធ្វើ តែរបៀបធ្វើនឹង គេយកអីមូលៗ អាថ្នាំអាចម៍ទន្សាយនឹង?

ញ៉ិន : មូលនឹងគេយកគ្រាប់កាំភ្លើងយើង អាកនុះវ៉ានឹង ហើយដល់គេ ។

វណ្ណៈ ចុចៗទៅ?

ញ៉ិន : ចុចអី គេយកភ្នំលីអីចឹងហើយ គេយកឈើមួយដោតចំពាក់កណ្តាល ហើយដល់យើងចុចអីទៅ ហើយដល់យើងរុញអីចឹងទៅចេញមកហើយ ដូចថ្នាំយើងអាថ្នាំនេះនឹងដូចប៉ារ៉ាប៉ូនគ្នា ។

វណ្ណៈ របៀបធ្វើគឺយកកនុះកាំភ្លើង?

ញ៉ិន : ប៉ាស! អានឹងធ្វើពុម្ព ។

វណ្ណៈ អាការ្យភ្លើងអីមស៊ី ឬការភ្លើងអាកា អាក្នុងច្បាប់នឹង?

ញ៉ិន : អាដូរិតនឹង អាក្នុង មានតួចមានផ្សំ ។

វណ្ណៈ កន្លះការភ្លើង ចុចជាមួយម្សៅនឹង ចេញជាថ្នាំ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ថ្នាំអាចម៍ទន្សាយ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ តាមពិតខ្ញុំព្រមស្រុកនិយាយថា អីជាថ្នាំក្រុន ប៉ុន្តែអ្នកស្រុកថា ឈឺក្បាល ឈឺដំបូកនឹង ដែរ អានឹងជាការពិត ឬយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : អានឹងមែនៗមិនកុហកទេ បើអាមូលៗខ្មៅៗនោះ អានឹងក៏គេឲ្យលេបដែរ អានឹងដូចតែគ្នា ចេញពីនឹងម្សៅមីម្សៅអីដូចគ្នា ។ ស្នែងគ្រប់ក៏បាន ដៃមិនដឹងរកដៃអាណាបានគេយកមក គ្រាំ បុកហើយគ្រាំទឹកនឹង គេប្រិតចោលទៅទឹកអាថ្នៗ យកអាម្សៅនឹងម៍ មានយើងគ្មាន ស្នៀតដំទេ អត់ទេ យើងបុកហើយ យើងស្រង់អត់រលីង សរិតចោលទៅ អត់មានសរសៃ សរស្នូលអីទេ ក្នុងនឹងក៏អីចឹង ហើយដំឡូងមីក៏អីចឹងដែរ យើងឈូសៗត្រូវម៍ ហើយស្រង់ ចេញៗ ហើយដល់ពេលវាថ្លា រងៗហើយ យើងច្រោះចោលទឹកថ្លាៗ យកអានឹងទៅ ។

វណ្ណៈ ចុះកាលនឹងអីចូលដោយមានការឈឺចាប់នឹងឧបាសនាខាងលើ លើ ឬចូលដោយសារថាគេបន្តិ ឬក៏មានអ្នកនាំចូល ឬយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : កាលនឹងគេហៅយើង គេថាប្រពន្ធកម្មាភិបាល គេឲ្យចូលម៍ ។

វណ្ណៈ គេឲ្យចូល?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ហើយអីមានចិត្តចង់ចូលដែរអត់ កាលនឹង?

ញ៉ិន : កាលនឹងចង់ទៅរកម៉ែឪ តែគេមិនឲ្យយើងមក គេថាយើងប្រពន្ធកម្មាភិបាល ។

វណ្ណៈ ចុះអីកាលដំនាន់ខ្មែរក្រហម អីអត់បាននៅស្រុកភូមិនេះទេ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំនោះ?

វណ្ណៈ បាទ!

ញ៉ិន : ខ្មែរក្រហមកាលឆ្នាំ៧០ ខ្ញុំមកនៅភូមិហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណៈ ចុះពេលប្តីអីមកធ្វើអីនៅខាង?

ញ៉ិន : អានឹងនៅផ្ទះ ។

វណ្ណៈ ចុះដល់ពេលចូលបម្រើការងារផ្នែកពេទ្យ ផ្នែកអី អីទៅធ្វើកន្លែងណា?

ញ៉ិន : ខ្ញុំកាលនឹងគេឲ្យនៅស្រុកលើនោះ ហើយដល់គេហៅ ។

វណ្ណៈ ស្រុកណា?

ញ៉ិន : មិត(រត់)ទៅលើ មានដែលនៅដូនណា ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំណា?

ញ៉ិន : កាលឆ្នាំ៧១ ខ្ញុំទៅៗ តាមប្តីនឹង ។

វណ្ណៈ តាមប្តីរហូត ដល់ពេលប្តីស្លាប់?

ញ៉ិន : ប្តីស្លាប់ដូចគេនៅកន្លែងឆ្ងាយ ទប់មាថាគេនៅទម្ងាប់យើងនៅនឹង គេឲ្យស្នាក់នៅនឹង ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំចង់ដឹងក្រោយពេលប្តីអីស្លាប់វិញ អីធ្វើពេទ្យៗ នឹងពេទ្យស្រុក?

ញ៉ិន : ស្រុក ។

វណ្ណៈ ស្រុកណា?

ញ៉ិន : ស្រុកកីវ៉ែនយើងនឹង ។

វណ្ណៈ ពេទ្យស្រុកកីវ៉ែន កាលនឹងមានបុគ្គលិកពេទ្យទាំងអស់ប៉ុន្មាននាក់?

ញ៉ិន : កាលនឹងមានប៉ុន្មាន២៥ នាក់នោះ ។

វណ្ណៈ ពេទ្យ២៥ នាក់ កាលនឹងស្រីប៉ុន្មាន ប្រុសប៉ុន្មាន?

ញ៉ិន : ទេ! មិនបានរាប់ទេ ។

វណ្ណៈ ប្រហែលៗ?

ញ៉ិន : ប្រហែលកាលនឹង ប្រុសគេមិនសូវមានទេ ច្រើន៦-៧នាក់ ។

វណ្ណៈ ៦-៧នាក់?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ចុះប្រធានពេទ្យ?

ញ៉ិន : ប្រធានពេទ្យ កាលនឹង ទេ! សម្បត្តិ ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះសម្បត្តិ?

ញ៉ិន : ដឹងនាមត្រកូលគេ ដឹងអីទេ ។

វណ្ណៈ សម្បត្តិស្រី ឬប្រុស?

ញ៉ិន : ស្រី ។

វណ្ណៈ សម្បត្តិនឹងកាត់ធ្វើការរហូតដល់៧៧ ឬក៏មានបាត់ខ្លួន ឬក៏ដាស់បូរទៅខាងណា?

ញ៉ិន : គេផ្លាស់ទៅបាត់ ។

វណ្ណៈ : បាត់ខ្លួនឆ្នាំណា?

ញ៉ិន : កាលឆ្នាំ៧៤ ។

វណ្ណៈ : អី! ៧៤?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ៧៤ អត់ទាន់ប៉ុលពតចូលមែនទែនទេ ៧៥ បានចូល ។ ឥឡូវអ្វីក៏គមើល ស្រួលចូល?

ញ៉ិន : អីចឹងហើយ៧៤ហើយ ផ្លាស់មកប្រធានថ្មីមួយទៀត ។

វណ្ណៈ : ប្រធានថ្មីមួយទៀតឈ្មោះអី?

ញ៉ិន : ឈ្មោះរ៉ូ ។

វណ្ណៈ : ឈ្មោះ?

ញ៉ិន : ឈ្មោះរ៉ូ នឹងម៉ង ពេទ្យរ៉ូ ។

វណ្ណៈ : រ៉ូ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ឈ្មោះរ៉ូ ស្រីដែរ?

ញ៉ិន : ប្រុស ។

វណ្ណៈ : តាត់ធ្វើការរហូតដល់៧៧?

ញ៉ិន : ប៉ាស! រហូត ។

វណ្ណៈ : កាន់រហូតដល់៧៧?

ញ៉ិន : ទល់បែក ទល់មើលគេរើស ចេញ ច្រើនផ្នែកណាស់ រឿងប្រធានពេទ្យនឹង ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែតាមមើលម៉ាស្រុកមិនមែនមានតែ២៥ ទាក់នឹងទេ តាមអ្វីក៏គ?

ញ៉ិន : តាមស្រុកអានឹងគេបែក ។

វណ្ណៈ : អត់ទេម៉ាស្រុកតែមួយនឹង មានបុគ្គលិកពេទ្យទាំងអស់សរុបទាំងគ្រប់ផ្នែក អាខាងថ្នាំពេទ្យ ខាងចាក់ ខាងលាងរូបសអីទាំងអស់?

ញ៉ិន : ប៉ាស! មានតែប៉ុន្តែនឹងទេ អត់មានច្រើន ។

វណ្ណៈ : អត់មានច្រើនលើសនឹងទេ?

ញ៉ិន : អានឹងដល់មូលតាមឃុំមក អានឹងបានច្រើន ។

វណ្ណៈ ពេទ្យដូចអីធ្វើនឹង គាំទ្រពី៧២រហូតមក ដល់ចូល៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ មានការផ្លាស់
ប្តូរយ៉ាងម៉េចដែរ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំចេញមក៧៧ អី!៧៦ ។

វណ្ណៈ ចេញមកណាវិញ?

ញ៉ិន : ចេញពីពេទ្យមកនៅសហករណ៍ ។

វណ្ណៈ ខុបមាថាពី៧២រហូតដល់៧៦នឹង តើអីធ្លាប់បានទៅរៀននៅភ្នំពេញ ទៅរៀនអីដែរ?

ញ៉ិន : អត់ទេ ទៅរៀននៅសាលាគេនឹង ។

វណ្ណៈ សាលារៀន?

ញ៉ិន : សាលានៅស្រុកនឹងម៉ង់ ។

វណ្ណៈ នៅសាលាស្រុកនឹងម៉ង់?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ចុះអីធ្លាប់ឃើញចិន ឬធ្លាប់ឃើញពីណាខ្លះមកទេ?

ញ៉ិន : អានឹងគេចុះមកនឹង ដូចថាយើងស្រុកនឹងគេមកៗកន្លែងពេទ្យនឹង គេមកមើលអីមួយភ្លែតៗ
នឹង ។

វណ្ណៈ គណៈប្រតិភូមានពីណាខ្លះ មានខាង?

ញ៉ិន : អត់ស្គាល់ ។

វណ្ណៈ មានចិនទេ?

ញ៉ិន : មានៗមក ។

វណ្ណៈ មានចិនអីចុះមកមើលដែរ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ កាលមកៗឡាន មកអី?

ញ៉ិន : គេកាលនឹងឡានរបស់គេដែរ ។

វណ្ណៈ មកគ្នាច្រើន?

ញ៉ិន : មកតែ៣-៤នាក់នឹង ។

វណ្ណៈ ពីណានាំមក ភាម៉ុក ឬពីណា?

ញ៉ិន : ភាម៉ុក តែមកដោយភាម៉ុកមក ។

វណ្ណៈ អីស្គាល់ភាម៉ុកច្បាស់?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ពេលតាម៉ុកមកដល់ពេទ្យ គណៈប្រតិភូចិនមកដល់ពេទ្យនឹង តើមកបង្រៀនពេទ្យបន្ថែម ឬក៏
មកអប់រំ ឬក៏មកប្រាប់គោលការណ៍យ៉ាងម៉េច សម្រាប់អ្នកជម្ងឺពេទ្យមើលការខុសត្រូវអី
តាម៉ុកមានដែលនិយាយសន្តរកថា?

ញ៉ិន : ខ្ញុំមិនដែលចូលអង្គប្រជុំទេធំៗអីចឹង ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែ មកកាត់ដើរចូលតាមពេទ្យៗ កាត់មាននិយាយប្រាប់បុគ្គលិក?

ញ៉ិន : គេប្រជុំៗ គេប្រធានៗ ខ្ញុំសមាជិកធ្វើម៉េចបានប្រជុំនឹងគេ ។

វណ្ណៈ : អីកាលនោះអត់មានភ្នាក់ងារអីទេ ជាពេទ្យធម្មតា?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : តើអីសង្កេតមើលថាពីឆ្នាំ៧៥ ពេលខ្មែរក្រហមកាន់កាប់មានសហករណ៍មានអី ហើយនឹង
ពេលនឹង ពី៧៥ ៧៦ ៧៧ តើអីសង្កេតឃើញអ្នកជម្ងឺប្រភេទអីខ្លះទៅ ឈឺៗ ដោយសារអី
អីបានដឹងទេ?

ញ៉ិន : ក្នុងមន្ទីរស្រុក ប្រជាជនអត់បានចូលទេ មានតែកងទ័ព ។

វណ្ណៈ : កងទ័ពវិញ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! មានតែកងទ័ព អានឹងតាមដូរ ។

វណ្ណៈ : អីនៅពី៧២ រហូតដល់៧៦?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : មានកងទ័ពៗឈឺអី?

ញ៉ិន : តែរួស គ្រុន ។

វណ្ណៈ : គ្រុន ចុះប្រជាជនហេតុអីបានគេអត់ឲ្យយកទៅពេទ្យស្រុក?

ញ៉ិន : អត់ទេ ។

វណ្ណៈ : ចុះប្រពន្ធកម្មាភិបាលៗឈឺអី?

ញ៉ិន : ដល់មកចូល៧៦នឹង អានឹងគេផ្ទេរផ្សេងអីចឹង មកផ្លាស់ទីនៅផ្សេង អានឹងបានប្រជាជនចូល
អានឹងបានចូលផ្លាស់ទៅ ។ រួចទៅបានខ្ញុំគេដេញចេញទៅ ។

វណ្ណៈ : ចុះអីកាលអីនៅ ពេទ្យនឹងត្រូវរួសៗដោយសារអី?

ញ៉ិន : ទៅបាញ់គ្នា ។

វណ្ណៈ : បាញ់ជាមួយពីណា?

ញ៉ិន : កាលនឹងមិនដឹង គេថាជាមួយយួន ។

វណ្ណៈ : គេបាញ់ជាមួយយួនដល់ឆ្នាំ៧៨ហើយ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! កាលនឹងបាញ់អីចឹង កាលខ្ញុំនៅបាញ់អីចឹង ដល់ពេលមកដល់៧៥ ៧៦ អាណាន់លែង ហើយ លែងមានបាញ់ហើយ ។

វណ្ណៈ : ខ្លាចអំនិយាយប្រឡំ ពីព្រោះឆ្នាំ៧០ មកត្រូវយើងកើតសង្គ្រាមជាមួយលន់ នល់ បាញ់គ្នា រហូតដល់៧៥ លែងមានសង្គ្រាមអីទៀតហើយ ខ្មែរក្រហមទទួលបានហើយ ។ ទទួលបានពី ៧៦ ៧៧នឹង អីថាមានទាហានរួសទៀត ប៉ុន្តែបើតាមនឹងអត់ទាន់ទេ ពេលយើងបាញ់ជា មួយយួន៧៨ ចុង៧៧ ៧៨ បានយើងវ៉ៃជាមួយយួនទៀត អីចឹងបានទាហានមានរួសម៉ា សារទៀត អីគិតមើល?

ញ៉ិន : ខ្ញុំមើល កាលខ្ញុំនៅ អាណាន់វ៉ៃជាមួយយួនកាលឆ្នាំ៧៣១ អាណាន់ខ្ញុំនៅពេទ្យដែរ ដល់៧៤ក៏នៅ ពេទ្យដែរ ។

វណ្ណៈ : អាណាន់នៅវ៉ៃជាមួយយួនដែរ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! អាណាន់នៅអីចឹង ។

វណ្ណៈ : វ៉ៃជាមួយយួន ប៉ុន្តែវ៉ៃជាមួយទាហានលន់ នល់ យួនខាងត្បូង អាធៀវក៏នឹង?

ញ៉ិន : ខាងត្បូង ។

វណ្ណៈ : យួនធៀវក៏នឹងក៏វ៉ៃដែរ?

ញ៉ិន : ដល់៧៥ ត្រូវយើងរំដោះពីភ្នំពេញមក ។

វណ្ណៈ : បាទ! ហើយម៉េចទៀត?

ញ៉ិន : ដល់ហើយអីចឹងទៅ រួចទៅបានខ្ញុំចូល៧៦ គេឲ្យរៀបជាមួយគាណីនឹង ខ្ញុំមិនរៀប គេមិនព្រម គេវ៉ៃយើងចោល ។

វណ្ណៈ : តាមនឹងធ្វើអី?

ញ៉ិន : តាណឹងកាត់ខាងសេដ្ឋកិច្ច ។

វណ្ណៈ : ខាងសេដ្ឋកិច្ច?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ហើយអីរៀបការនៅឆ្នាំ១៩៧៦?

ញ៉ិន : ប៉ាស! ហើយដល់រួចទៅ ខ្ញុំរៀបអីហើយ គេដេញយើងឲ្យមកនៅសហករណ៍ ។

វណ្ណៈ : អីរៀបការហើយមកនៅសហករណ៍វិញ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បកមកខាងផ្នែកពេទ្យនឹង អ៊ីមានតែឧហាន ឃើញឧហានអីរឺបួសទេ ពេលនឹង?

ញ៉ិន : កាលឃើញតែពួកនឹង វាធ្វើនឹង ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យនឹង ថ្នាំអីប្រើមានប្រសិទ្ធភាពខ្លះដែរ ឬក៏ម៉េច ដល់ពេលអ្នកទៅមើលជម្ងឺ នៅនឹងស្លាប់អីយ៉ាងម៉េច មាន?

ញ៉ិន : ដូចមិនសូវអីដែរ ។

វណ្ណៈ : ដូចមិនដូរអីដែរ?

ញ៉ិន : អី! ដូចថាយើងនៅខ្លះ ដល់មកឆ្នាំ៧៦នឹង គេដេញកាលឲ្យខ្ញុំមកនៅសហករណ៍ គេផលិតអា ទឹកយើង ។

វណ្ណៈ : ទឹកអី?

ញ៉ិន : អាស៊ីរូនីនគេប្រើចំហ៊ុយ អាណីនគេដេញខ្ញុំចេញហើយ ។

វណ្ណៈ : ចុះអីថាកាលនឹង យើងអត់មានស៊ីរូអីប្រើទឹកដូងទឹកអីនឹង តើជាការពិត ឬយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : រឿងទឹកដូងពិត ការឆ្នាំ៧៣ទេ ពិត ។

វណ្ណៈ : ចុះអាណីនគេយកទៅចាក់មនុស្សបានទេ?

ញ៉ិន : ចាក់ ប៉ុន្តែអត់មានទម្លាក់ទេ ចង់ខ្សែដាក់ម៉ែង ។

វណ្ណៈ : ទឹកដូងនឹងអត់មានទម្លាក់ដល់ដីទេ?

ញ៉ិន : អត់ទេ ហ្នឹងចង់ខ្សែទម្លាក់ម៉ែង ។

វណ្ណៈ : ចង់ខ្សែទម្លាក់?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : ចង់ខ្សែមិនទម្លាក់ទេ តែថាទម្លាក់អត់បានទេ?

ញ៉ិន : វាចេញសាច់ ។

វណ្ណៈ : ពេលដូចថាពេទ្យស្រុកជូនកាលអីចឹងអត់មានបច្ចេកទេសអីទេ គឺហួសពីសមត្ថភាពពេទ្យស្រុក តើមានឡានគេបញ្ជូនទៅពេទ្យភ្នំពេញពេទ្យអីទេ អ្នករឬស អ្នកឈឺ?

ញ៉ិន : អ្នករឬសធ្លន់បញ្ជូនដែរ ។

វណ្ណៈ : បញ្ជូនទៅពេទ្យភ្នំពេញ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : អីចឹងដូចប្រពន្ធកម្មាភិបាល ឬប្រពន្ធអី គេអាចព្យាបាលនៅស្រុកបាន?

ញ៉ិន : បាន ។

វណ្ណៈ : គ្រួសារកម្មាភិបាលបញ្ជូនទៅស្រុកបាន ប្រជាជនអត់បានទេ?

ញ៉ិន : អត់បានទេ អានឹងកាលឆ្នាំ៧/២ គេសំងាត់របស់គេ ។

វណ្ណៈ : ប្រពន្ធកម្មាភិបាលព្យាបាលពេទ្យស្រុកបាន ប្រជាជនមិនបាន ។ ចុះប្រជាជនគេ ពេលឈឺទៅ ណាវិញ បើពេទ្យស្រុកអត់ទទួលអីចឹង?

ញ៉ិន : នៅឃុំ ។

វណ្ណៈ : ដេកពេទ្យឃុំ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : បើឃុំមើលអត់ជា បញ្ជូនទៅស្រុកបានអត់?

ញ៉ិន : បញ្ជូនបានទាល់តែនៅផ្សេងទៀត អត់មានចូលអាកន្លែងមន្ទីរគេ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងបានន័យថាពេទ្យស្រុកនឹងមានកន្លែងមួយទៀតសម្រាប់ដាក់ប្រជាជនដែរ?

ញ៉ិន : បាទ! វាជឿនពីគ្នា ។

វណ្ណៈ : ប្រជាជនដែលដាក់ម៉ាកន្លែងទៀតនឹង តាមពិតទៅកាត់ឈឺ ភាគច្រើនឈឺនឹងអី?

ញ៉ិន : ហើម ។

វណ្ណៈ : ហើម?

ញ៉ិន : ហើមដូចអត់បាយ ទៅមិនជាងហឺទៅ ងាប់ៗទៅ ។

វណ្ណៈ : ដោយសារអត់អាហារនឹង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចុះជម្ងឺដោយសារអត់អាហារនឹងពិបាកព្យាបាលទេ?

ញ៉ិន : ពិបាក យូរទៅហត់ហែវៗទៅ ចេះទៅៗ ។

វណ្ណៈ : ស្លាប់ទៅ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : ពេលស្លាប់ទៅ តើគេមកហៅសាច់ញាតិមកទទួល ឬក៏គេកប់ចោលៗទៅតែម្តង?

ញ៉ិន : បើនេះទេ គេបំបិទមិនឲ្យដឹង ។ គេអត់មានប្រាប់យើង កប់ចោល ។

វណ្ណៈ : ភាគច្រើនគេមិនឲ្យបងប្អូនដឹង?

ញ៉ិន : អត់ឲ្យដឹង ។

វណ្ណៈ : ចុះអីដូចអីធ្លាប់ធ្វើថ្នាំ ក្រៅពីធ្វើថ្នាំអាចម៍ទន្សាយមានថ្នាំស្តីផ្សេងទៀត?

ញ៉ិន : គ្មានទេ មានតែបោះថ្នាំ ។

វណ្ណៈ : មានបោះថ្នាំអាចម៍ទន្ធយាយនឹង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : ចូលទៅធ្វើនឹង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែកាលនឹងមានថ្នាំជំនួយរបស់ចិន?

ញ៉ិន : មានខ្លះ តែវាមិនបានសំបូររបស់បែប ។

វណ្ណៈ : ម៉េចដឹងថារបស់ចិន?

ញ៉ិន : គេដាក់របស់ល្អ បើគេដាក់របស់ពីចិនមក អានឹងឮគេនិយាយ ។

វណ្ណៈ : មេនិយាយ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : យើងឮតាមមេនិយាយ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : មេឈ្មោះវីនឹង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ : មេឈ្មោះវី ហើយវីន?

ញ៉ិន : វី គេនៅស្រុកលើ ។

វណ្ណៈ : ចុះអី ពេលដូចថានៅក្នុងសម័យនឹងអីមានចិត្តចង់ជួយទេ ឃើញប្រជាជនអីលឃើញហើម ឈឺអី មានចិត្តចង់ជួយដែរ ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : ចង់ជួយដែរ តែយើងធ្វើមិនកើត ខ្ញុំល្ងង់ដែរនឹងថ្នាំ ។

វណ្ណៈ : ចង់ជួយដែរ តែធ្វើមិនកើត ធ្វើមិនកើតដោយសារអី?

ញ៉ិន : ដោយសារយើងគ្មានថ្នាំ ។

វណ្ណៈ : តាមអ៊ីតិចមើល តើថ្នាក់ដឹកនាំខ្មែរក្រហមនឹង បើយើងគ្រាន់តិចមើល តើគេយកប្រជាជន គេយកក្មេងៗ ដែលអត់ចេះអក្សរអីចឹងទៅធ្វើពេទ្យ ធ្វើអីនឹង គេមានចេតនាយ៉ាងម៉េចដែរ ឬ ក៏គេថាប្រជាជនស្លាប់ទៅអីយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : គេថាយើង យកទៅធ្វើពេទ្យនឹងដោយសារចេះតែម្នាក់ៗ ពាក់វាអាចប្រើកើត បើយើងល្ងង់ នឹង គេស្រេចតែក្បាល ។

វណ្ណៈ គេយល់តែអីចឹង?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ចុះបើប្រជាជនមានគ្រោះថ្នាក់ដោយសារ យើងប្រើថ្នាំប្រឡូអី តើគេមានភិតខ្លាចខ្លាចខ្លាចទេ?

ញ៉ិន : គេឲ្យអានេះចាក់អានេះ ស្រេចគេឲ្យយើងយកទៅចាក់ឲ្យ ។

វណ្ណៈ អ៊ីតិចថាខ្លាចឯង យើងតិចមើល ដូចគ្នាអីថា តើគេយកប្រជាជន គេយកក្មេងៗ ដែលអត់ចេះ អក្សរអីចឹងទៅធ្វើពេទ្យធ្វើអីនឹង គេមានចេតនាយ៉ាងម៉េចដែរ ឬប្រជាជនស្លាប់ទៅយ៉ាង ម៉េច?

ញ៉ិន : គេថាយើងគេយកទៅធ្វើពេទ្យ ចេះម្នាក់ៗនាក់វាអាចប្រើកើត ហើយបើយើងល្ងង់នឹង គេ ស្រេចតែគេប្រើទេ ។

វណ្ណៈ គេយល់ថាអីចឹង?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ចុះបើប្រជាជនមានគ្រោះថ្នាក់ដោយសារ យើងប្រើថ្នាំប្រឡូអី តើគេមានភិតខ្លាចខ្លាចខ្លាច កាលនឹង?

ញ៉ិន : គេឲ្យអានេះយកចាក់អានេះ ស្រេចតែគេឲ្យយើងយកទៅចាក់ឲ្យ ។

វណ្ណៈ អីចឹង អ៊ីតិចថាខ្លាចឯង?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ យើងតិចមើលដូចគ្នា តើមេដឹកនាំថ្នាក់កំពូល មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមនឹង បានដឹងបានឮដែរ រឿងនឹង គាត់បានដឹងថាទៅខាងក្រោមនឹងគ្មានថ្នាំព្យាបាល ឬក៏អី តើអ៊ីតិចថាពួកថ្នាក់លើ បានដឹងទេ?

ញ៉ិន : បើគេមិនដឹង ទាល់តែថាថ្នាំៗ ផ្សះអានឹងជំនាញលើ ។

វណ្ណៈ អីចឹងថ្នាក់លើត្រូវបានដឹងហើយ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ តើអីថាកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហម តើគេមានចេតនាថ្នាក់លើនឹង មានចេតនាចង់សម្លាប់ប្រជាជន យើង ឬក៏យ៉ាងម៉េចដែរ បើតាមអ៊ីតិច?

ញ៉ិន : រឿងពេទ្យអត់មាន ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្តែបើសិនជាថ្នាក់លើៗ គេ ហេតុអីគេអត់ឲ្យមនុស្សចេះដឹង ព្យាបាល អត់ឲ្យថ្នាំគ្រប់គ្រាន់ អានឹងគេមានចេតនាយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : ទេ! មិនដឹងដែរ គំនិតគេ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ ថ្នាក់លើហ្នឹងអីអត់ដឹងដែរ អត់ដឹងថាគេមានគំនិតយ៉ាងម៉េចទេ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! អត់ដឹងទេ អានីគំនិតគេ ក្នុងខ្លួនយើងចេះចង់ជួយហើយ បើកាលខ្ញុំនៅចាក់នឹងច្រើន តែរកបួស ហើយនឹងក្រុមនឹង តែ២មុខនឹង កាលខ្ញុំនៅធ្វើ ។

វណ្ណៈ ហើយនឹងប្រជាជនមួយចំនួនឈឺហើមអីចឹងទៅ ដោយសារអត់អាហារ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! ច្រើនអត់អាហារ ។

វណ្ណៈ តែដូចជាពេទ្យមានចិត្តចង់ជួយដែរ តែដោយសារគ្មានថ្នាំ ឬយ៉ាងម៉េច?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ អីមិនបានដឹងគំនិតថ្នាក់លើនឹងចង់សម្រាប់ប្រជាជន ឬយ៉ាងម៉េច អីមិនបានដឹងទេ?

ញ៉ិន : មិនដឹងទេ ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្តែបើអីគិតមើល អីគិតខ្លួនឯងមើលអីខ្លួនឯង គិតថាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំគិតដល់យើងនៅក្នុងអត់ដឹងថាអ្នកណាអ្នកសម្រាប់អ្នកណាអត់ដឹង បើយើងមិនដែល បានមក ដុះមកអីមិនដែលដឹងទេ ដល់ស្លាប់នៅកន្លែងមន្ទីរម្ចាស់បានដឹង ។

វណ្ណៈ ដូចជាបុគ្គលិកពេទ្យដូចអីមានអ្នកបាក់ខ្លួន មានអ្នកដោះដូរ បាក់ខ្លួនអីដែរ?

ញ៉ិន : ហេ! ទៅដល់គេនេះគេថាផ្លាស់ ។

វណ្ណៈ ផ្លាស់?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ផ្លាស់ច្រើនគ្នាទេ?

ញ៉ិន : ច្រើន ញឹកញាប់ណាស់ ប៉ុន្តែមិនដឹងទៅណាយើងចេះតាមគេអីចឹងដែរទៅ ។

វណ្ណៈ ផ្លាស់ញឹកញាប់?

ញ៉ិន : ប៉ាស! មើលខ្ញុំនៅប៉ុន្មានឆ្នាំនឹង២-៣ ។

វណ្ណៈ ហើយចុះអ្នកថ្មីមកទៀត?

ញ៉ិន : អ្នកថ្មីក៏ប៉ុន្តែនឹង ។

វណ្ណៈ ចូលអ្នកថ្មីមកទៀត?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ អីចឹងបន្តបន្ទាប់រហូតទៅ តៗគ្នា?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ តែមិនដឹងទៅខាងណា?

ញ៉ិន : អត់ដឹងទេ គេមិនឲ្យយើងដឹងទេ ។

វណ្ណៈ ពេទ្យអស់នឹងដូចជាបាត់ៗទៅ មិនដឹងគេយកទៅខាងណាអីខាងណាទេ?

ញ៉ិន : អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ អីចឹងមានការផ្លាស់ប្តូររហូត?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ឥឡូវខ្ញុំសួរទាក់ទងដែលអំរៀបការនៅឆ្នាំ៧៦ៗហ្នឹង អំរៀបការនឹងមានភិក្ខុក្នុងមុន ឬក៏ ឃើញក្នុងពីមុនមក ឬក៏អង្គការចាត់តាំងតែម្តង?

ញ៉ិន : អា ៧៦?

វណ្ណៈ ៧៦ ដែលអំរៀបការជាមួយប្តីសេដ្ឋកិច្ច?

ញ៉ិន : នៅជាមួយគ្នាដែរ នៅស្រុកនឹងគ្នាដូចគ្នា ។

វណ្ណៈ តែអំរៀបដូចជា អំរៀបពេញចិត្តក្នុងទៅវិញទៅមក?

ញ៉ិន : អត់ទេ អត់មានស្រឡាញ់មានអីទេ តែអង្គការថាបើយើងមិនយកគេវិញទេ ។

វណ្ណៈ អំរៀបបានស្រឡាញ់ទេ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ នៅក្រោយទេ ប៉ុន្តែអង្គការបង្ខំ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ តែនៅក្រោយ៧៧ អំរៀបបានលែងលះគ្នា គឺអំរៀបជាមួយគ្នាទាល់តែស្លាប់?

ញ៉ិន : នៅជាមួយគ្នារហូត ។

វណ្ណៈ នៅជាមួយគ្នារហូតដល់គាត់ស្លាប់ទៅ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ពេលដែលអំរៀបការនៅឆ្នាំ៧៦ ហើយ តើគេបញ្ជូនអំរៀបមកខាងណាវិញ?

ញ៉ិន : មកនៅសហករណ៍ ។

វណ្ណៈ ប្តីនីមកដែរ?

ញ៉ិន : មក ។

វណ្ណៈ មកនៅសហករណ៍នឹង អំរៀបចាត់តាំងឲ្យធ្វើអីវិញទៅ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំដាំបាយ ។

វណ្ណៈ ប្តីធ្វើអី?

ញ៉ិន : កាត់ខាងដំណាំ ។

វណ្ណៈ សេដ្ឋកិច្ច?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ សេដ្ឋកិច្ចដែល ព្រោះកាលនឹងអ្នកដំណាំគេចាត់ទុកសេដ្ឋកិច្ចហើយ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ រហូតដល់បែក៧៧?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ពី៧៦រហូតដល់៧៧ តើនៅសហករណ៍នឹង ដូចជាគេហូបរួមរបៀបម៉េចទៅ?

ញ៉ិន : ហូបថ្ងៃណាវាឆ្ងាញ់ៗ ថ្ងៃណាមិនឆ្ងាញ់ក៏ហែ ហើយបើថ្ងៃនោះអីទេ ដំឡូងមីមួយរួចមួយពេល

វណ្ណៈ ដំឡូងមី១ម្នាក់នឹង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ដំឡូងមីម៉ាដុំអត់មានបាយមានអីទេ?

ញ៉ិន : អត់ទេ តែម៉ាកល់នឹង តែម៉ាបង្កាមនឹងហើយ ។

វណ្ណៈ អីចឹងអត់មានសម្បទានអីទៀតទេ?

ញ៉ិន : គ្មានទេ គេឲ្យហើយបែកហើយៗ ។

វណ្ណៈ នៅឆ្នាំណាដែលអ៊ីដ្ឋបការលំបាកជាងគេ?

ញ៉ិន : ឆ្នាំ៧៦ នឹងមង ។

វណ្ណៈ ៧៦ អ៊ីចូលមកដល់នឹង?

ញ៉ិន : នៅសហករណ៍នឹង ។

វណ្ណៈ នៅឆ្នាំ១៩៧៦ ប្រជាជនខ្លះអាហារ?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ ខ្លះអាហារខ្លាំងមង?

ញ៉ិន : បាទ!

វណ្ណៈ មានពេលខ្លះហូបតែដំឡូងមួយដុំ?

ញ៉ិន : មានពេលខ្លះតែមានពោត តែមួយវ៉ែកម្នាក់ដាក់នឹងបាននឹង ហូតជាមួយសម្បទានៅប៉ុន្តែនឹងរួច មួយពេលដែរ ។

វណ្ណៈ ពោតប៉ុន្មាន?

ញ៉ិន : ពោតតែម្នាក់ក្រែងយើងនឹង ។

វណ្ណៈ ១ក្រែង ពោតនៅ?

ញ៉ិន : ពោតស្មារតីកំបោរ ។

វណ្ណៈ គ្មានអាហារផ្សេងទេ ។ ចុះការហូបរបៀបនឹង តើប្រជាជនឈឺ មានឈឺកាន់តែច្រើន ហើម ឈឺច្រើនស្លាប់ទេ?

ញ៉ិន : មាន អានឹងគេបញ្ជូនទៅស្រុក ។

វណ្ណៈ អីចឹងប្រជាជនឈឺហើមស្លាប់ច្រើនដោយសារអត់អាហារនឹង?

ញ៉ិន : ប៉ាស! អត់អាហារនឹង ។

វណ្ណៈ បើអ្វីក៏មើលតើនៅស្រុកក៏វាវង់នេះ ខាងថ្នាក់លើដូចថ្នាក់មជ្ឈឹមដូចគ្នាម្នាក់អី ទុកចិត្តអ្នកនៅ ជិតនេះដែរ ឬយ៉ាងម៉េច ពីព្រោះក៏វាវង់នេះវាជាប់ព្រំដែនរៀនណាមដែរ ឬក៏គេមានចេតនា ចង់ធ្វើប្រជាជននៅនឹង ឬក៏យ៉ាងម៉េច បើតាមអ្វីក៏ត?

ញ៉ិន : អត់ដឹងទេ ដល់ឆ្នាំ៧៦ ខ្ញុំមិនដឹងដែរមិនដែលឃើញមិនដែរអី បើនៅប្រជាជន ។

វណ្ណៈ ៧៦ អ៊ីមកនៅដំបូងនៅសហករណ៍?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ សហករណ៍រហូត ដូចអ៊ីមានបងប្អូនបង្កើតស្លាប់ដោយសារសម័យនឹងដែរ?

ញ៉ិន : មាន ។

វណ្ណៈ មានឈ្មោះអីខ្លះ?

ញ៉ិន : ប៉ារ៉ា ហាយ ។

វណ្ណៈ មួយទៀត?

ញ៉ិន : សំ ណប់ នឹងស្លាប់ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់ដោយសារអី យោធា?

ញ៉ិន : អានឹងស្លាប់ មិនយោធាទេ កាលនឹងគេទៅខ្មែរក្រហមនឹង កាលយើងទៅ ។

វណ្ណៈ ជម្លៀសទៅ?

ញ៉ិន : មិនទេ កាលទៅបរិច្ចាគនឹង ។

វណ្ណៈ សម័យក្រោយ?

ញ៉ិន : ប៉ាស! សម័យហ្នឹង ។

វណ្ណៈ អត់ទេ ខ្ញុំចង់ដឹង អីចឹងអត់យក ។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាស្លាប់ជំនាន់អាពាហ៍មានទេ ជំនាន់ខ្មែរក្រហម មានទេ?

ញ៉ិន : មាន បាត់ខ្លួនអាបួនមួយនឹង ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះអី?

ញ៉ិន : ឈ្មោះ ប៉ារ៉ា ហាយនឹង អានឹងបាត់ខ្លួន ។

វណ្ណៈ យោធាបាត់ខ្លួន ។ អីចឹងអត់មានពីណាផ្សេងទៀតទេ សាច់ញាតិអីអី?

ញ៉ិន : អត់មាន ។

វណ្ណៈ អំដើរកាលនឹង អំដែលឃើញគេបណ្តើរមនុស្សយកទៅវ៉ៃចោលទេ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំមិនដែល ។ សោះ ។

វណ្ណៈ ចុះនៅ តាំងនៅពេទ្យ តាំងនៅសហករណ៍?

ញ៉ិន : កាលនៅពេទ្យក៏មិនដែល ដែលឃើញស្លាប់នៅកន្លែងខ្លួនឯង ។

វណ្ណៈ អ្នកជម្ងឺស្លាប់ហ្នឹង?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ចុះភាម៉ុកធ្លាប់មកប៉ុន្មានដង?

ញ៉ិន : មកម៉ាខែម្តង ។

វណ្ណៈ អីចឹងភាម៉ុកមកម៉ាខែម្តង ។ អីមកនៅសហករណ៍នឹងដូចថា ប្រជាជនម៉ាចំនួនត្រូវគេជម្លៀស ចេញពីភូមិ ឬក៏យ៉ាងម៉េច អំដឹងយ៉ាងម៉េចអំបានដឹង?

ញ៉ិន : កាលខ្ញុំមកនៅនឹង គេយកប្រជាជនជម្លៀសទៅ១០៨វិញ ផ្លាស់ទីលំនៅហើយអានឹង ។

វណ្ណៈ នៅឆ្នាំណា?

ញ៉ិន : ហីកាលនឹង៨០ ប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ ហើ! ៨០ ជាងចូលរដ្ឋកម្ពុជាហើយ?

ញ៉ិន : ៧០ ៗ ប៉ុន្មានទេ តែចូលមុនយើងរំដោះ២ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ កាលនឹងអំជម្លៀសចេញ?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ អំអត់ជម្លៀសទេ អំនៅនេះ?

ញ៉ិន : ខ្ញុំទៅដែរ ។

វណ្ណៈ ឲ្យអស់ម៉ាកូមីនឹង?

ញ៉ិន : អស់ម៉ាកូមីនីង ។

វណ្ណៈ : ទៅណា?

ញ៉ិន : ទៅនៅ១០៨នោះ ១០៨ ។

វណ្ណៈ : ៧៨ៗ តាមមើល?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : អីចឹងកូមីនីងអត់មានពីណាកេនៅ?

ញ៉ិន : អានីងគេមកជេស្រង់ទៀត ។

វណ្ណៈ : នៅយោធានៅ ឬក៏ម៉េច?

ញ៉ិន : កាលនឹងមិនដឹងម៉េច ពួកខ្ញុំទៅ ។

វណ្ណៈ : អ្នកកូមីទៅចេញទាំងអស់?

ញ៉ិន : អ្នកកូមីនីងទៅចេញទាំងអស់រលីងម៉ាកូមីនីង មិនដឹងម៉េច ។

វណ្ណៈ : យើងអត់ដឹងទេ ថាទៅកន្លែងនឹងធ្វើអី?

ញ៉ិន : ប៉ាស! កន្លែងធ្វើអី ។

វណ្ណៈ : ចេញពីកូមីទៅនៅតំបន់១០៨?

ញ៉ិន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ : តំបន់ ឬក៏អី?

ញ៉ិន : អានីងគេហៅ១០៨ តំបន់អីចឹង ។

វណ្ណៈ : នៅណា តាកែវដែរ?

ញ៉ិន : នៅកើត អីចឹងកំពង់ជ្រៃ ខាងកើតកំពង់ជ្រៃ ។

វណ្ណៈ : កំពង់ជ្រៃ ខេត្តអីកេ?

ញ៉ិន : តាកែវ ខាងកើតកំពង់ជ្រៃ ។

វណ្ណៈ : កំពង់ជ្រៃខេត្តអីកេ?

ញ៉ិន : តាកែវនឹង ខាងកើតកំពង់ជ្រៃ ។

វណ្ណៈ : ដល់ឆ្នាំណាគ្រឿងបង្កប់ចូលកូមីវិញ?

ញ៉ិន : ដល់ឆ្នាំ៧៧នឹង វាបានមកចូលវិញ ។

វណ្ណៈ : ៧៧ចូលមកកូមី?

ញ៉ិន : ចូលដល់កូមី ។

វណ្ណៈ មកដល់ក្នុងភូមិ តើអ្វីមានដឹងហេតុការណ៍អីកើតឡើងខ្លះទេ មានដូចជាឃើញភ្លើង ឃើញស្អី ឬ ក៏យ៉ាងម៉េច?

ញ៉ែន : ក្នុងភូមិអត់មាន មានតែភ្លើងកោរ ។

វណ្ណៈ ចុះភ្លើងកោរម្យ៉ាងអី អត់មាន?

ញ៉ែន : អត់មាន ។

វណ្ណៈ ចុះនៅម៉្យាងមានកុកមានអី កុកសន្តិសុខអី?

ញ៉ែន : មាននៅបៀតភ្នំ ។

វណ្ណៈ ភ្នំអីអានឹង?

ញ៉ែន : អានឹងគេហៅភ្នំយើង ដឹងគេហៅភ្នំអី ភ្នំដប់ អានឹងគេវ៉ែន អត់មានកុកទេ កន្លែងគេវ៉ែ ចោល ។

វណ្ណៈ ភ្នំអីគេ?

ញ៉ែន : អានឹងគេហៅ ត្រង់នឹងគេហៅដីវីវិវិហើយ ត្រង់នឹង ។

វណ្ណៈ ភ្នំដីវីវិវិ?

ញ៉ែន : ប៉ាស! គេយកទៅវ៉ែចោល ។

វណ្ណៈ អានឹងស្លាប់ច្រើន?

ញ៉ែន : ស្លាប់ច្រើន អានឹងខ្ញុំមិនដឹង ទាល់តែខ្ញុំមកពួកនិយាយ ។

វណ្ណៈ ចុះនៅវត្តជិតនឹង ៧៧ អីមក មានគេកាសភ្លើងដាក់ណា?

ញ៉ែន : ហ្នឹងអត់មាន គេកាសប្លុកកាត់គេកាសយកទៅដាក់វត្តភ្នំ ។

វណ្ណៈ ដាក់វត្តភ្នំ?

ញ៉ែន : ប៉ាស!

វណ្ណៈ ចុះវត្តព្រះធាតុមានទេ?

អ្នកជិតខាង: វត្តព្រះធាតុអត់ដឹង អត់ដែរទេ ។

វណ្ណៈ ចុះវត្តនេះមានទេ?

ញ៉ែន : វត្តកំពែងគ្មានទេ ។

អ្នកជិតខាង: វត្តកំពែងកាលមុនកាសពីភូមិនឹងដាក់វត្តកំពែង ដល់ឥឡូវ ។

វណ្ណៈ វត្តកំពែងកាសដាក់វត្តកំពែង?

អ្នកជិតខាង: ដល់នេះគេថាឲ្យហែលយកទៅដាក់វត្តភ្នំទាំងអស់ នៅចេតិយមួយនឹង ។

វណ្ណៈ កាស់ដាក់វត្តកំពែង រួចហើយ?

ញ៉ិន : យកទៅវត្តភ្នំ ។

វណ្ណៈ យកទៅវត្តភ្នំៗ នៅស្រុកអីគេ ស្រុកគីរីវង្ស?

ញ៉ិន : ស្រុកគីរីវង្សដែល ។

អ្នកជិតខាង: វត្តមានព្រះ ។

វណ្ណៈ ឆ្លឹងច្រើនទេកាលនឹង?

អ្នកជិតខាង: ឆ្លឹងជិតពេញម៉ាចេតិយនឹង ឥឡូវវារាល្លសខ្លះហើយ ។

ញ៉ិន : ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

អ្នកជិតខាង: ខ្ញុំមកបង្សកុលរាល់ឆ្នាំ ។

ញ៉ិន : ខ្ញុំឃើញៗ ត្រង់សពនេះ អាឆឹងខ្មោចច្រើនមែន ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំសួរអំពីចក្ខុ ទាក់ទងនឹងបច្ចុប្បន្ននេះ យើងសព្វថ្ងៃមានតុលាការ អំមានដឹងតុលាការសព្វថ្ងៃ តុលាការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម អំដឹងដែរ?

ញ៉ិន : គ្មានណា គ្មានដឹងទេ ។

វណ្ណៈ កាត់ទោសប៉ុលពតៗស្លាប់ហើយ កាត់ទោសខៀវ សំផន, ឆន ជា, អៀង ធារិទ្ធ, ខុច គេ ចប់រឿងក្តីកាត់ ហើយនៅចាំពេញសាលក្រមប្រកាសថាកាត់ត្រូវជាប់កុក ឬក៏រួចខ្លួន ។ តើអ្វី អត់បានស្តាប់វិទ្យុ ឬវ៉ាដូអីទេ?

ញ៉ិន : អត់មាន ។

វណ្ណៈ បើអ្វីបានដឹងតាមរយៈខ្ញុំថា បើមានតុលាការសម្រាប់កាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម ដែលគេ កំពុងធ្វើការសព្វថ្ងៃនឹង តើអ្វីគិតថាជាការត្រឹមត្រូវ ឬក៏មិនត្រឹមត្រូវទេ តុលាការកាត់ទោស មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមធំៗនឹង?

ញ៉ិន : ដែរ មិនដែលដឹងដែលពួង មិនដឹង ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្តែអ្វីគិតថាជាការត្រឹមត្រូវហើយ ឬក៏មិនត្រឹមត្រូវទេ មានតុលាការកាត់ទោសមេដឹកនាំ ខ្មែរក្រហមចំនួន៥ នាក់នឹងសព្វថ្ងៃ ព្រោះថ្នាក់ក្រោមគេមិនអាចធ្វើការកាត់ទោសទេ ពីព្រោះ ច្រើនណាស់ អ្នកណាក៏ចូលបដិវត្តចូលយោធា ចូលអីចឹង បម្រើបដិវត្តដែរ ប៉ុន្តែខាងក្រោយ ថ្នាក់តូចៗនឹង គេមិនបានទៅចាប់ ទៅអីទេ គឺគេក្នុងច្បាប់នឹងគេកំណត់យកអ្នកធំ អ្នកដែល មានមុខដំណែងខ្ពស់បំផុត មានតួនាទីធំៗ ដូចតុលាការសព្វថ្ងៃនឹង ។ តើអ្វីថា ការកើតមាន តុលាការនឹងជាការត្រឹមត្រូវដែរអត់?

ញ៉ិន : ត្រឹមត្រូវ ។

វណ្ណៈ : ហេតុអ្វីបានអីថាត្រឹមត្រូវ?

ញ៉ិន : ត្រឹមត្រូវនឹង ឲ្យដឹងខុសត្រូវ ។

វណ្ណៈ : ចុះអ្វីគិតថាតុលាការនឹងមានសារៈសំខាន់ ឬផលប្រយោជន៍អីដែរ?

ញ៉ិន : សារៈសំខាន់ហើយ រឿងបានត្រឹមត្រូវហើយ មិនសំខាន់ ។

វណ្ណៈ : តុលាការនឹងអាចជួយរកយុត្តិធម៌ឲ្យបងប្អូនយើងបានទេ?

ញ៉ិន : បាន ។

វណ្ណៈ : ហេតុអ្វីបានអីជឿថាបាន?

ញ៉ិន : អីបាន ព្រោះថាយើងខុសដឹងខុស យើងត្រូវថាត្រូវ ។

វណ្ណៈ : ហើយអ្វីគិតថាតុលាការនឹងមានផលប្រយោជន៍អីសម្រាប់ប្រជាជនយើងដែរ?

ញ៉ិន : អានឹងសម្រាប់ថាយើងមានរឿង មានគោសអី អានឹងបានយើងទៅទីពឹងបាន ទៅនិយាយ បានតវ៉ា ហើយបើថាយើងអត់មានទេ ដឹងតវ៉ាឯណាអត់មាន ។

វណ្ណៈ : អីចឹងអីបានប្រើជួរដំបូងវត្តអីចឹងមែន ហើយអ្វីក៏មានចិត្តចង់ជួយដូចថាប្រជាជនដែលឃើញ ឈឺនៅពេទ្យអីដែរ តែអីគ្មានលទ្ធភាពជួយ ។

ញ៉ិន : ប៉ាស! អត់មាន ។

វណ្ណៈ : យើងធ្វើការតាមបញ្ជាថ្នាក់លើ ។

ញ៉ិន : តាមបញ្ជាគេ ។

វណ្ណៈ : អីមិនហ៊ានជំទាស់អីទេ?

ញ៉ិន : មិនហ៊ានជំទាស់ទេ តែជំទាស់ទេយកទៅ គេហៅទៅផ្ទះ តែវ៉ៃហើយគេហៅទៅផ្ទះ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងអីមានអីចង់បន្ថែមទៀត ដែលខ្ញុំមិនបានសួរអី?

ញ៉ិន : អត់មានអីទៀតទេ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងខ្ញុំអរគុណអីច្រើន ។

ញ៉ិន : ប៉ាស!

« ចប់ »